

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ศึกษาความพร้อมทางภาษาก่อนการจัดประสบการณ์และหลังการจัดประสบการณ์จากการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย สำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเต โดยใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเต โดยบูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเตและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีอายุระหว่าง 5 - 6 ปี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 2 จำนวน 9 คน หญิง 5 คน ชาย 4 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5

การสร้างชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเต ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเต และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ มาใช้ในการจัดประสบการณ์ สำหรับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 2 จำนวน 6 หน่วย โดยจัดประสบการณ์ 1 หน่วยต่อ 1 สัปดาห์ มีแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ จำนวน 30 แผน แบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ แบบวัดความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ (Pre-test, Post-test) เป็นแบบประเมินวัดความพร้อมทางภาษาแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อวัดความรู้ของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 6 หน่วย

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 5 ซึ่งประกอบด้วยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ได้ข้อสรุปต่อไปนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.18/94.41 หมายความว่าเด็กมีคะแนนเฉลี่ยจากการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.18 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาโดยวัดความพร้อมหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 94.41 แสดงว่าการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เป็นผลจากการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเต และสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ได้รับการตรวจและรับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยนำชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เป็นระบบ ทำให้สามารถพัฒนาชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณค่าที่สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม เด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และได้ฝึกปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การเรียนรู้ภาษาของเด็กก่อนการพัฒนาเข้าสู่การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา เกิดจากประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง

2. ผลใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่ โดยทดสอบความพร้อมทางภาษาหลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 หน่วยจัดการเรียนรู้ 30 แผน เด็กสามารถทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้ง 30 แผน ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนธรรมชาติ เป็นการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ ประกอบกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยจัดการเรียนเรียนรู้แบบบูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเตและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ได้แก่

กิจกรรมเล่นนิทาน การเล่นบทบาทสมมติ กิจกรรมทางภาษา กิจกรรมประกอบอาหารจากภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมทัศนศึกษา เป็นการศึกษานอกสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การไปแหล่งน้ำห้วยในหมู่บ้าน การเดินป่าดูธรรมชาติรอบตัว การดำรงชีวิตของสัตว์ การสำรวจผลไม้ในหมู่บ้าน การดำข้าวจากครกกระเดื่อง โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นเป็นผู้ให้ความรู้และถ่ายทอดภูมิปัญญา วิธีการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น รวมทั้งจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับเด็กในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กได้ใช้ภาษาที่เหมาะสมตามวัย ช่วยสะท้อนพฤติกรรมที่แสดงออกทางภาษาให้กับเด็ก ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เด็กได้ใช้ภาษาตลอดระยะเวลาที่ร่วมกิจกรรม ซึ่งส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข สนุกสนาน ตื่นเต้น เข้าใจภาษาได้ง่าย จดจำได้นานขึ้น และเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอย่างมีความสุข เนื่องจากกิจกรรมมีความท้าทาย ตรงกับความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นตามวัยของเด็ก ปฐมวัยโดยบูรณาการจากเนื้อหาประสบการณ์ กิจกรรม จากสื่อของจริง สถานการณ์จริง ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามทฤษฎีแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ทำให้เด็กมีความพร้อมทางภาษาหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.54 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 28.78 คิดเป็นร้อยละ 59.96 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 43.44 คิดเป็นร้อยละ 90.50

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอกมก้อย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 อยู่ในระดับ 82.18/94.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้มีผลจากการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งอภิปรายผลดังต่อไปนี้

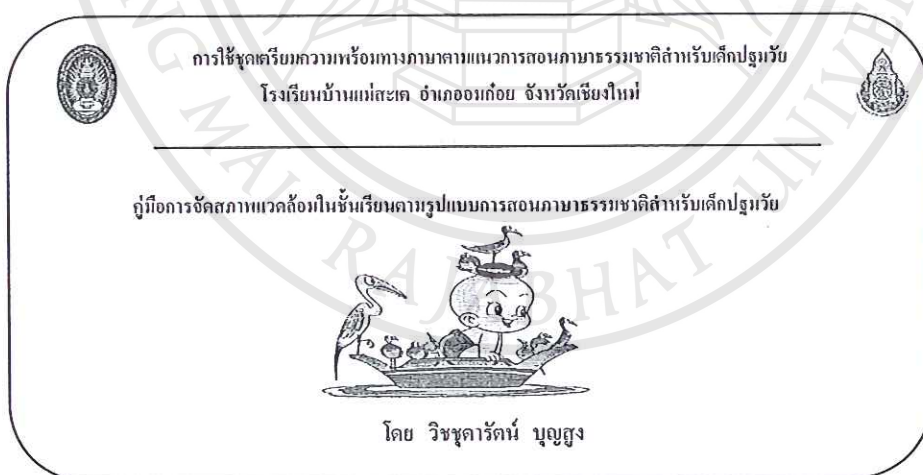

ภาพที่ 5.1 ชุดภาพองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ (E1) ได้แก่ ประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ได้ผ่านกระบวนการหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน ซึ่งมีองค์ประกอบได้แก่ คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบของการสอนภาษาธรรมชาติ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 6 หน่วย หนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Books) ประกอบหน่วยการเรียนรู้ 6 หน่วย จำนวน 6 เรื่อง และแบบสังเกตการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัย (แบบบันทึกหลังสอน) สอดคล้องกับ นวลศรี วุฒิกิจ (2548) ที่พบว่าชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยควรมีเนื้อหา สอดคล้องกับชีวิตของนักเรียนในชุมชนและนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา มีบูรณาการจากเนื้อหาประสบการณ์ กิจกรรม จากสื่อของจริง สถานการณ์จริง ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่ ส่งเสริมการอ่านตามทฤษฎีแนวการสอนภาษาธรรมชาติ มีรายละเอียดดังนี้

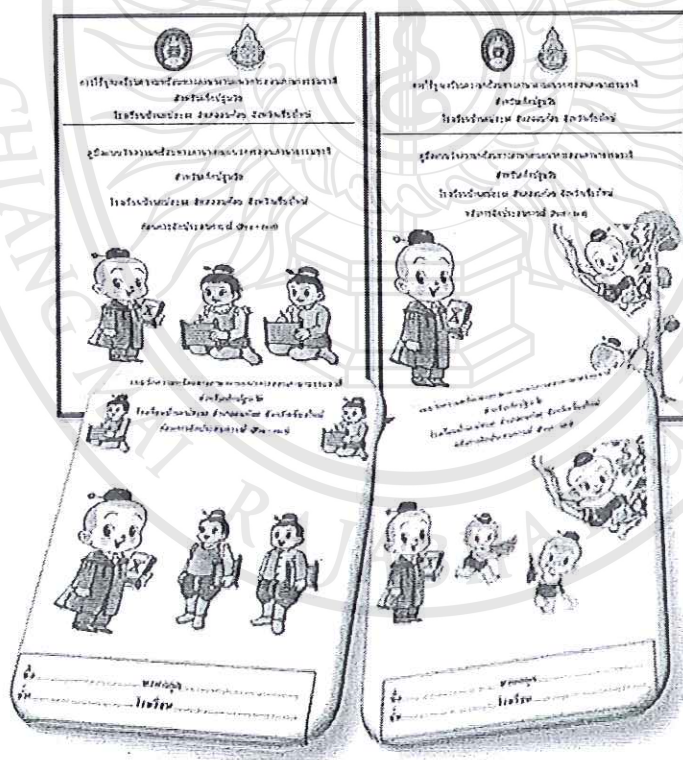
1.1 คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบของการสอนภาษาธรรมชาติ ได้พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษาที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาอย่างธรรมชาติ เริ่มต้นโดยการจัดพื้นที่ภายในห้องเรียนที่สามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความแตกต่างหลากหลายได้ ในเรื่องของประสบการณ์และความพร้อมในการเรียนของแต่ละบุคคล หรือแต่ละกลุ่มความสนใจ โดยการจัดมุมการเรียนรู้ เห็นอุปกรณ์ที่จัดวางแยกประเภท มีของเล่นอยู่บนชั้นจัดแยกตามประเภทของของเล่น ชั้นหนังสือในมุมหนังสือมีหนังสือนิทานเล่มใหญ่ เล่มเล็ก เรียงกัน มองเห็นหน้าปกชัดเจน มีหนังสือภาพประเภท

ต่างๆรวมถึงหนังสือความรู้ สารานุกรม ตามเรื่องราวที่เรียนรู้ในขณะนั้น ๆ สภาพของห้องเรียนเหมือนห้องหนึ่งในบ้าน ข้างฝาเต็มไปด้วยผลงานเด็กที่แสดงถึงความแตกต่างทางความคิดและความสามารถของเด็กแต่ละคน เป็นสถานที่ที่เด็กได้อยู่ในโลกของภาษา ตัวหนังสือ ภาพหรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายต่อเรื่องที่เรียน มุมที่เด็กสนใจ โดยเด็กสามารถเข้าไปเรียนรู้ ชิมช้อย่างเอิบอาบไปด้วยภาษาได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับ เพียเจท์ (อ้างในมูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอล ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ, 2543 : 5) อิทธิพลที่มีต่อกระบวนการสอนภาษาธรรมชาติ โดยกล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้จากกิจกรรมโดยการเคลื่อนไหวของตนเอง จากการได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมและสร้างองค์ความรู้ขึ้นภายในตน กระบวนการเรียนรู้มิใช่เกิดจากการรับเข้า (Passive) แต่เพียงอย่างเดียวเด็กจะเป็นผู้กระทำ การเรียนรู้ (Active) ในการคิดด้วยตนเอง การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมผ่านการเล่น จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมที่ทำ ร่วมกันและเป็นรายบุคคล การสอนภาษาเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับชีวิตเด็ก เด็กต้องเรียนรู้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติต้องให้ความสำคัญของการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาการคิดและภาษาของเด็กในบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กตลอดจนสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ที่ตอบสนองธรรมชาติเหมาะสมกับขั้นพัฒนาการในแต่ละวัยทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจ ที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น เพราะสิ่งที่เรียนมีความหมายและไม่เกิดความรู้สึกว่าเรียนภาษาเป็นเรื่องลำบาก(สุทธิดา ประทุมแสง,2550) จากการจัดสภาพแวดล้อมในมุมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอย่างมีความหมายต่อเด็ก สรุปการให้ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญพบว่านวัตกรรมมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้ มีความสอดคล้องที่ 1.00

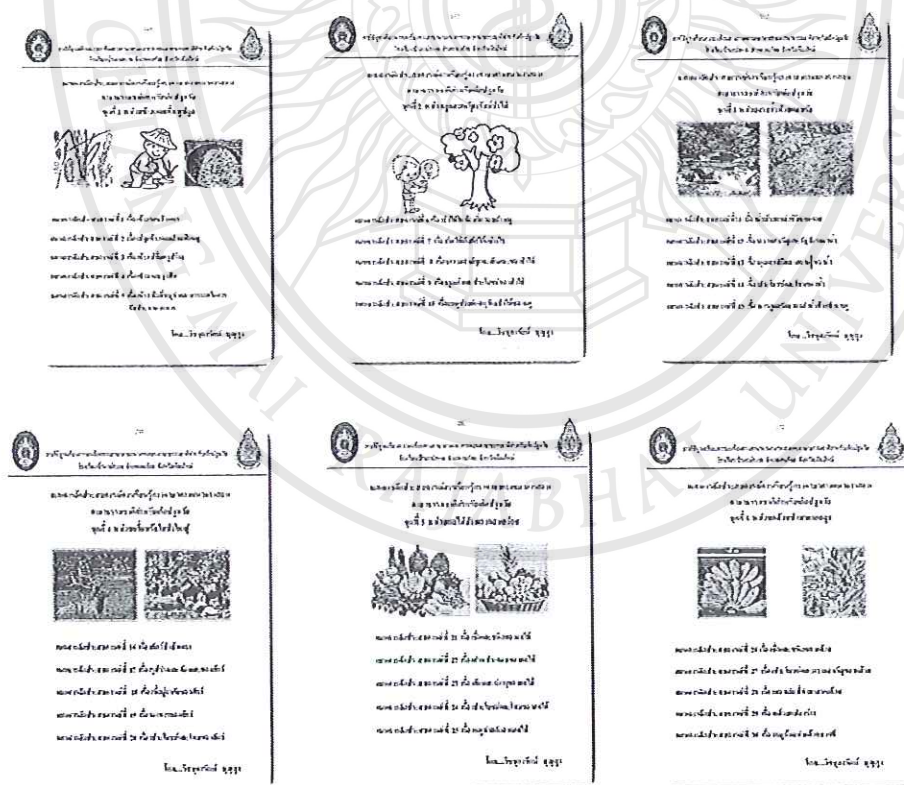
ภาพที่ 5.2 ปกคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย

1.2 แบบวัดความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ (Pre-test , Post-test) มีเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529 : 32) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาอื่นที่บ้านว่าควรมีการเตรียมความพร้อมใน 5 ด้าน ได้แก่ เตรียมเพื่อการฟัง เตรียมเพื่อการพูด เตรียมเพื่อการอ่าน เตรียมเพื่อการเขียน และเตรียมเพื่อการคิด โดยแบบทดสอบที่ใช้ประเมินความพร้อมทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย คือ ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถในการจำแนกเสียง ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการใช้สายตา และกล้านเนื้อให้สัมพันธ์กัน และความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ (ประภาพรรณ นิลอรุณ, 2530 : 6, จิระภา กัณธิยาภรณ์, 2532 : 5, อรุณี เหลืองหิรัญ, 2533 : 7) สรุปการให้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าให้ปรับภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียนและปรับเกณฑ์การประเมินให้สอดคล้องกับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามคำแนะนำอย่างละเอียดแล้วตามตารางแบบประเมินความพร้อมทางภาษาฯ และความเห็นชอบว่ามีความสอดคล้องที่ 1.00 สามารถนำไปใช้ได้

ภาพที่ 5.3 ปกคู่มือและแบบวัดความพร้อมทางภาษาธรรมชาติก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ (Pre-test , Post-test) สำหรับเด็กปฐมวัย

1.3 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย เด็กได้เรียนรู้จากกิจกรรมโดยการเคลื่อนไหวของตนเองโดยสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมและสร้างองค์ความรู้ขึ้นภายในตน กระบวนการเรียนรู้มีขึ้นเกิดจากการรับเข้าแต่เพียงอย่างเดียวเด็กจะเป็นผู้กระทำ การเรียนรู้ในการคิดด้วยตนเอง การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมผ่านการเล่น ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมที่ทำร่วมกันและเป็นรายบุคคล (เพียเจท์ อ้างในมูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอลในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ, 2543 : 5) การสอนภาษาเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับชีวิตเด็ก เด็กต้องเรียนรู้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดและภาษาของเด็กในบริบท ทางสังคมและวัฒนธรรม การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กตลอดจนสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ที่ตอบสนองธรรมชาติเหมาะสมกับขั้นพัฒนาการในแต่ละวัยทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมด 6 ชุด 30 แผน และได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าความเหมาะสมตามคุณลักษณะตามวัยและพัฒนาการให้ปรับเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์จาก 30 นาที เป็น 20 นาที ปรับวัตถุประสงค์และการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกันให้เห็นถึงความสามารถทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้ชัดเจน ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและได้รับการเห็นชอบว่ามีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

ภาพที่ 5.4 ปกแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย

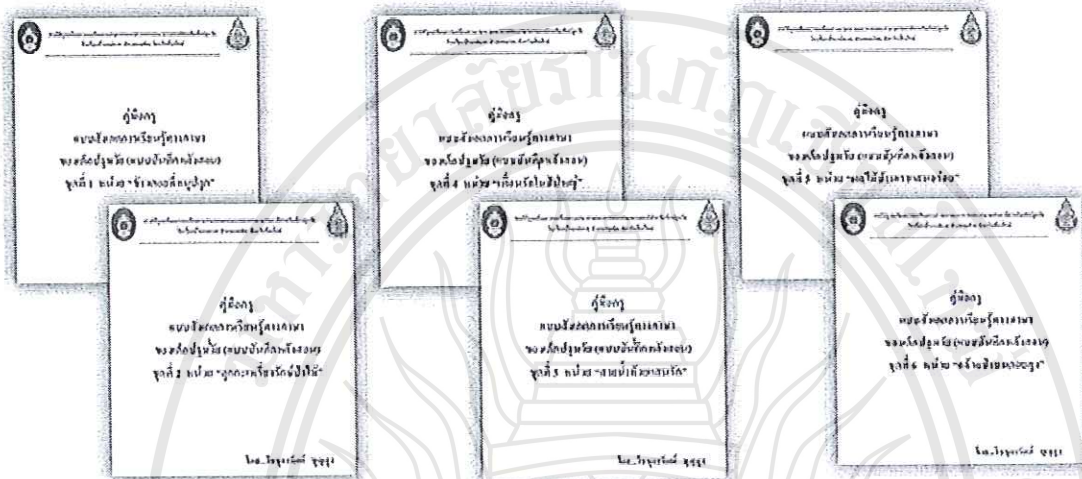
1.4 หนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Books) ผู้วิจัยได้สร้างหนังสือนิทานเล่มใหญ่ ใช้ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมทางภาษาเพื่อช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความพร้อมได้โดยไม่ต้องรอให้เด็กพร้อมตามธรรมชาติ ตามความคิดเห็นของบรูเนอร์ แล้วความพร้อมเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดเร็วขึ้นได้ ซึ่งทฤษฎีของบรูเนอร์เน้นความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมกับพัฒนาการทางสติปัญญา สรุปข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าวัฒนธรรมมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

ภาพที่ 5.5 ปกหนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Books)

1.5 แบบสังเกตการเรียนรู้ทางภาษา (แบบบันทึกหลังสอน) เพื่อให้ทราบผลพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก ผู้วิจัยจึงสร้างแบบสังเกตการเรียนรู้ทางภาษา หรือ แบบบันทึกหลังสอนขึ้นทั้งหมด 6 ชุด สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย ทั้งนี้เป็นไปตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเต พุทธศักราช 2555 ฉบับปรับปรุง (2555) ว่าด้วยการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่ปกติตามตารางกิจกรรมประจำวันและครอบคลุมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และสติปัญญา เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์พัฒนาเด็กให้เต็มศักยภาพของแต่ละคน ผู้วิจัยทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการเด็กด้วยความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการเด็กวัย 4-5 ปี โดยเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการที่จะใช้ให้ถูกต้องเพื่อให้ผลการประเมิน

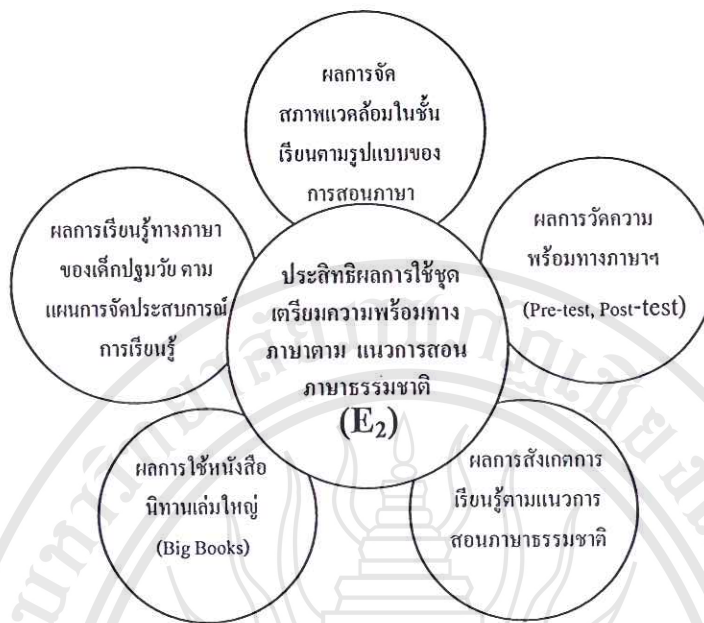
นั้นเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ซึ่งใช้วิธีการสังเกตการเรียนรู้ทางภาษาที่เกิดขึ้นแล้วฉบับที่กไวโนเพื่อ
 ดูพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นการบันทึกพัฒนาการทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่านและการ
 เขียน ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าวัตรรมมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

ภาพที่ 5.6 ปกแบบสังเกตการเรียนรู้ทางภาษา (แบบบันทึกหลังสอน) 6 ชุด

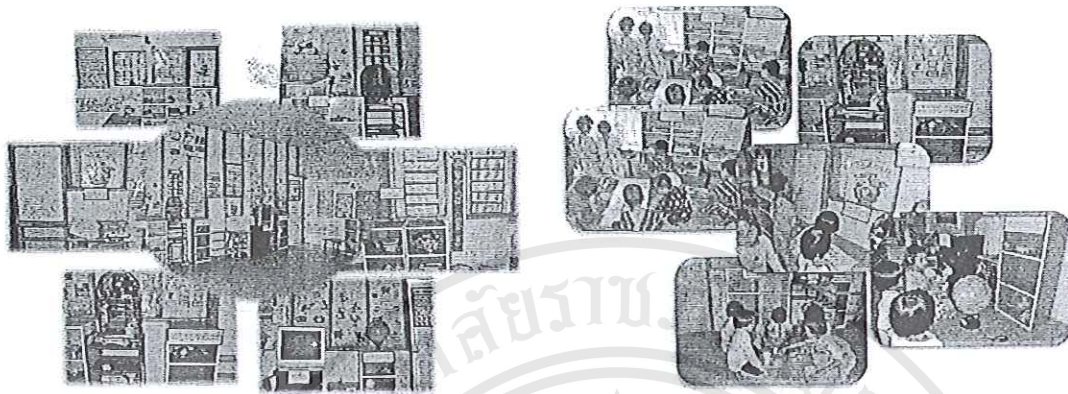
1.6 แบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติหลังจบหน่วยการ
 เรียนรู้ เป็นแบบฝึกทักษะทางภาษาที่ครอบคลุมพัฒนาการด้านภาษาและมีเกณฑ์การประเมินที่
 สอดคล้องกับทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และ
 ทักษะการเขียน ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าวัตรรมมีความสอดคล้องและสามารถ
 นำไปใช้ได้

2. ผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็ก
 ปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเด อำเภอมวกก่อ จังหวัดเชียงใหม่ จากการทดสอบความพร้อมทางภาษา
 หลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 หน่วยจัดการเรียนรู้ 30 แผน โดยเด็กสามารถทำคะแนนหลัง
 เรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนี้

ภาพที่ 5.7 ชุดภาพองค์ประกอบประสิทธิผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

2.1 ผลการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบของการสอนภาษาธรรมชาติ ผู้วิจัยได้จัดมุมการเรียนรู้สำหรับเด็กอย่างหลากหลายโดยใช้มุมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ดังแสดงในภาพที่ 8 ส่งผลให้เด็กมีความสนใจเข้าเล่นตามมุมประสบการณ์อย่างอิสระ โดยการฟังคำสั่งแล้วสามารถปฏิบัติตามในมุมดนตรีและมุมวิทยาศาสตร์ การพูดเล่าเรื่องราวจากการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ในมุมบทบาทสมมติและมุมบ้าน การอ่านหนังสือนิทานเล่มใหญ่ การอ่านบัตรคำบัตรภาพ การอ่านภาพและสัญลักษณ์ต่างๆตามฝาผนังห้องเรียนในมุมหนังสือ การขีดเขียน ขีดเขียน การเขียนคำ การวาดภาพในมุมศิลปะ เด็กเรียนรู้ประสบการณ์ผ่านการเล่นอย่างมีความสุขสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบล เวียงสมุทร (2540) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบหุ่นมือโดยใช้ภาษากลางควบคู่กับภาษาถิ่น

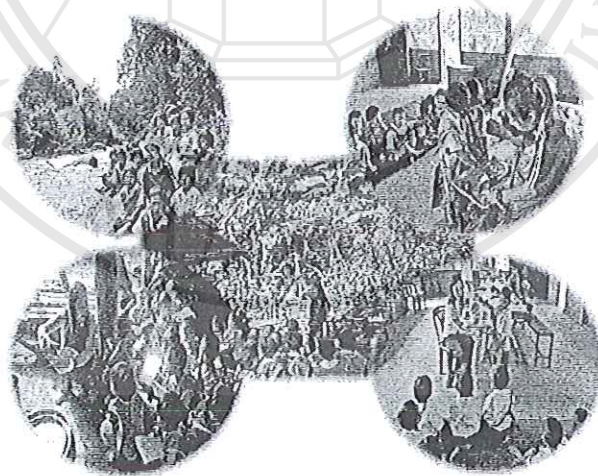
ภาพที่ 5.8 ภาพการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบของการสอนภาษา

1. ผลการวัดความพร้อมทางภาษา (Pre-test, Post-test) เด็กมีความพร้อมทางภาษา หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.54 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 28.78 คิดเป็นร้อยละ 59.96 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 43.44 คิดเป็นร้อยละ 90.50 สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาภา เกริกการัญย์ (2547) ได้ศึกษาการเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการสอนด้วยแผนการจัดประสบการณ์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้แบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาด้านความสามารถทางภาษาฉบับการฟังเรื่องก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางภาษาก่อนและหลังการทดลองพบว่าหลังการฟังนิทานเสริมกิจกรรมเด็กมีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การวัดความพร้อมทางภาษาเป็นการวัดการฟังและการพูดโดยการเล่าเรื่องจากภาพและวัดการอ่านและการเขียนโดยการอ่านจากภาพและสัญลักษณ์แล้วสามารถขีดเขียนเป็นภาพและขีดเขียนเป็นคำ นอกจากจะวัดโดยให้เด็กเขียนตอบในแบบวัดแล้ว ยังวัดด้วยการพูดคุย ชักถาม กับเด็กโดยครูผู้สอน ดังภาพที่ 5.9

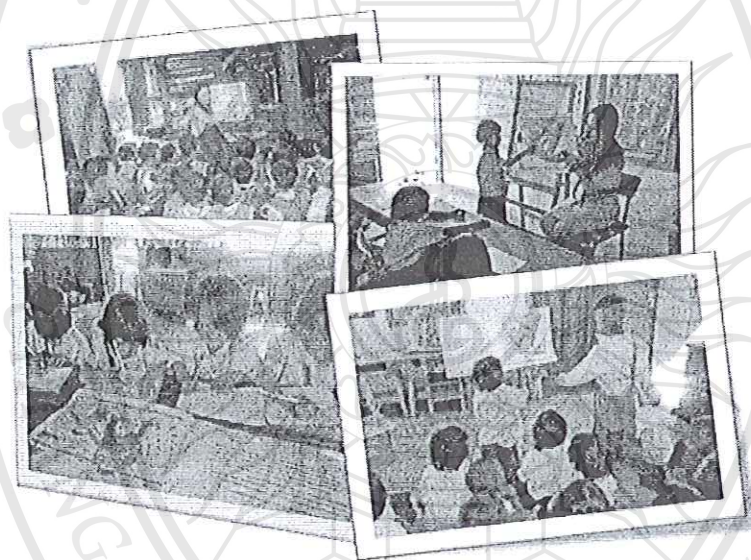
ภาพที่ 5.9 ภาพการวัดความพร้อมทางภาษาทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test, Post-test)

1.1 ผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กโดยการเรียนรู้ที่หลากหลาย และตามความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กสนุกสนาน เพลิดเพลินกับการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนที่วางไว้โดยได้นำเด็กไปเรียนรู้ประสบการณ์ตรงจากวิทยากรท้องถิ่น การเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัวในหมู่บ้านที่เด็กคุ้นเคยเพื่อเพิ่มพัฒนาการทางด้านภาษา ซึ่งเป็นประสบการณ์จริงที่เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยข้าวคอกที่หนูปลูก หน่วยกระเหียงรักษ์ป่าไม้ หน่วยสายน้ำห้วยแสนรัก หน่วยเพื่อนรักในป่าใหญ่ หน่วยผลไม้บ้านเราแสนอร่อยและหน่วยกล้วยป่าบนคอกสูง ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 5.10 ภาพการเรียนรู้จากการใช้แผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

1.2 ผลการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Books) ทำให้พัฒนาการทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่านและเขียนของเด็กสูงขึ้นเนื่องจากภาพที่มีขนาดใหญ่ สีสันสดใส มีเนื้อหาเนื้อเรื่องที่หลากหลายทั้งบทพร้อมกรอง ปริศนาคำทาย คำศัพท์และตัวหนังสือที่ใหญ่เห็นชัดเจน เด็กสามารถเรียนรู้อย่างอิสระด้วยตนเองและการเข้ากลุ่ม ส่งผลให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านและส่งผลให้สามารถขีดเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล วุฒิปรีชา (2540) วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้พัฒนาหนังสือเล่มใหญ่สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนวัดสวนดอก เพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้หนังสือ เล่มใหญ่และเพื่อศึกษาขั้นพัฒนาการการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้หนังสือ เล่มใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนพัฒนาถึงขั้นที่ 4 คือการอ่านเบื้องต้น และมีแนวโน้มที่จะพัฒนา เข้าสู่ขั้นที่ 5 คือ การอ่านเบื้องต้นในระดับที่สูงขึ้น

ภาพที่ 5.11 ภาพการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Book)

1.3 ผลการสังเกตการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยการบันทึกหลังการสอนซึ่งได้ดำเนินการสังเกตและบันทึกผลด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทุกวันหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 30 แผน พบว่าเด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้นทุกวันอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ที่กล่าวถึงประสบการณ์สำคัญในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้

ภาพที่ 5.12 ภาพการสังเกตการณ์เรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัย

2.6 ผลการใช้แบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ โดยเด็กทำแบบฝึกทักษะทางภาษาหลังจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย ประเมินความพร้อมโดยการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง การเล่าเรื่องจากภาพคนละ 2 นาที การอ่านโดยการเคลื่อนไหวสายตาจากซ้ายไปขวา การอ่านคำศัพท์จากการจดจำภาพและเสียง และการรู้ความหมายของคำ การขีดเขียนตามต้นแบบตามรอยประ การระบายสี เด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องตามลำดับ มีความกล้าแสดงออกทางการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน ชอบการขีดเขียน วาดภาพและสามารถเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางภาษาได้อย่างมีความสุข

จากการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในการสร้างชุดเตรียมความพร้อมทั้งคู่มือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน แบบวัดความพร้อมทางภาษา แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ การสร้างหนังสือนิทานเล่มใหญ่ การวัดประเมินผลโดยการสังเกตการเรียนรู้ทางภาษาและการบันทึกหลังการสอนและแบบฝึกทักษะทางภาษา ตามแนวคิดของการสอนภาษาธรรมชาติ เมื่อนำไปใช้สอนกับนักเรียนก็จะเกิดประโยชน์ต่อตัวเด็กได้อย่างสมบูรณ์มีประสิทธิภาพสูง รวมทั้งเป็นตัวอย่างที่ดีในการสร้างนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพแก่ครูผู้สอนในระดับปฐมวัย

นอกจากนี้ได้ค้นพบเพิ่มเติมนอกเหนือจากจุดประสงค์การวิจัย ดังนี้ 1) คู่มือการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ที่ได้จัดทำไว้เพื่อประกอบการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ให้เข้าใจง่ายและสะดวกต่อการ

นำไปใช้ ซึ่งมีจุดประสงค์ มีคำอธิบายขั้นเตรียมการก่อนการใช้สอนและมีวิธีขั้นตอนการใช้สอนเด็กที่ชัดเจน เป็นการจัดกิจกรรมการสอนภาษาที่นอกเหนือจากการพูด การอ่านเพียงอย่างเดียว ทำให้เด็กมีความสนุกสนานและได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับ เพียเจท์ (อ้างถึงในมูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอลในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ, 2543 : 5) ว่า เด็กจะเรียนรู้จากกิจกรรมโดยการเคลื่อนไหวของตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมผ่านการเล่น เช่น กิจกรรมจับคู่คำ กิจกรรมช้อนคำ 2) หนังสือนิทานเล่มเล็ก เด็กได้ทำหนังสือนิทานเล่มเล็กเป็นกลุ่ม โดยเขียนเรื่องราวจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ทุกวันในหนังสือนิทานเล่มใหญ่ ส่งเสริมด้านภาษาให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เป็นผลงานของตนเอง การที่ได้กวาดภาพเป็นคนเป็นรูปร่างต่างๆ อย่างเป็นเรื่องเป็นราวเชื่อว่าเป็นความสามารถที่ถือว่าเป็นวุฒิภาวะทางสติปัญญาซึ่งจัดเป็นองค์ประกอบของความพร้อมด้านหนึ่ง โดยเนื้อเรื่องอาจเปลี่ยนแปลงบางตอนหรือทั้งเรื่องก็ได้แล้วแต่การจดจำเรื่องราวตามความสามารถของเด็กเอง เด็กมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง สามารถพูดเล่าเรื่องราวและนำไปอ่านเองอย่างอิสระ อ่านให้เพื่อนฟังและอ่านเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับ เพียเจท์ (อ้างถึงในมูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอลในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ, 2543 : 5) ว่ากระบวนการเรียนรู้มีไว้เกิดจากการรับเข้า (Passive) แต่เพียงอย่างเดียวเด็กจะเป็นผู้กระทำ การเรียนรู้ (Active) ในการคิดด้วยตนเอง การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมผ่านการเล่น จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมที่ทำ ร่วมกันและเป็นรายบุคคล การสอนภาษาเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับชีวิตเด็ก เด็กต้องเรียนรู้ภาษาและใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ 3) แบบฝึกทักษะที่เด็กผลิตเองเป็นแบบฝึกทางภาษาที่เด็กฝึกทำขึ้นแบบไม่มีรอยประ เด็กได้ขีดเขียนเป็นคำจากการที่เด็กได้เรียนรู้ ได้พบเห็นทุกวันผ่านตัวหนังสือ สัญลักษณ์ทางภาษาต่างๆ รอบห้องเรียน การที่เน้นย้ำซ้ำทวนบ่อยๆ ทำให้เด็กสนใจเรียนรู้จากสิ่งรอบตัวเด็กสามารถอ่านและเขียนได้ด้วยตนเองอย่างมีความสุขสอดคล้องกับบรูเนอร์ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2528 : 107 – 108) เชื่อว่า ครูสามารถจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้ โดยต้องคำนึงถึงทฤษฎีพัฒนาการว่าเป็นตัวเชื่อมระหว่างความรู้และการสอน กล่าวคือพัฒนาการจะเป็นตัวกำหนดเนื้อหาความรู้และวิธีการสอน หรือกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับพัฒนาการและความสามารถของเด็กเป็นหลัก จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์ให้เด็กเกิดการเรียนรู้จำเป็นต้องที่จะต้องให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมใกล้ตัวเด็ก โดยการทำซ้ำๆ เพื่อให้เกิดทักษะและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 4) โรงเรียนบ้านแม่สะเดาได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 ด้านนวัตกรรมทางการศึกษาสายครูผู้สอนเข้าร่วมประกวดจุดเน้นของสถานศึกษาการขับเคลื่อนการศึกษาในทศวรรษที่สอง(พุทธศักราช2551 - พุทธศักราช2561) ในระดับปฐมวัย โดยนำนวัตกรรมการสอนภาษาโดยใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่เผยแพร่ผลงานทาง

วิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เป็นการวางรากฐานความพร้อมทางภาษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพื่อกระตุ้นความพร้อมด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดผลงานโดยเริ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และในระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนได้อย่างเป็นระบบสอดคล้องกับบรูเนอร์ (อ้างถึงใน ปราสาทอิศรปรีดา, 2543 : 133-136) มีความเห็นว่า ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูสามารถช่วยจัดประสบการณ์เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความพร้อมได้โดยไม่ต้องรอให้เด็กพร้อมตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเสียเวลา นั้นหมายความว่าความพร้อมเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดเร็วขึ้นได้ 5) ผู้วิจัยได้นำนวัตกรรมหนังสือนิทานเล่มใหญ่เพื่อเข้าร่วมประกวดผลงานทางวิชาการการพัฒนารูปแบบการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ระดับปฐมวัย ปีงบประมาณ 2555 จากผลการประกวดได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 ระดับเขตพื้นที่และเป็นตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการประชุมสัมมนาวิชาการในระดับภูมิภาค 6) ได้คัดเลือกเป็นตัวแทนเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 เผยแพร่ผลงานทางวิชาการในงานแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนภาคเหนือ ครั้งที่ 16 ปีการศึกษา 2555 ระบบ สอดคล้องกับกูดแมน (อ้างใน มูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอลในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ, 2543 : 5) ได้รับการยกย่องในฐานะผู้บุกเบิกแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติจนมีผู้ให้ความสนใจนำความคิดไปใช้ในประเทศต่าง ๆ และมีผู้ให้การสนับสนุนเผยแผ่ออกไปอย่างกว้างขวางในช่วงปี พุทธศักราช 2513 เป็นต้นมา เขากล่าวว่า ภาษาเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิตเด็ก เด็กต้องเรียนรู้ภาษา และต้องใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ครูต้องตระหนักในความสำคัญนี้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้และการศึกษาในโอกาสต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนรู้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการสอนภาษาธรรมชาติเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านภาษา เนื่องจากเป็นเด็กชนเผ่ากะเหรี่ยง (สามารถนำไปใช้กับเด็กได้ทุกชนเผ่า) ซึ่งครูผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้มีความน่าสนใจน่าเรียนรู้โดยมีสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ต่างๆที่มีความหมายต่อเรื่องที่เรียน เมื่อจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนแล้วทำให้เด็กเกิดความพร้อมจากการ

เรียนรู้ตามมุมประสบการณ์ต่างๆและเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นใฝ่เรียนรู้ผ่านการเล่นอย่างอิสระ ได้ใช้ความคิด จินตนาการและแสดงความสามารถที่อยู่ในตนเองออกมา ทำให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเอง และยังเป็นการพัฒนาในเรื่องของกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบ

1.2 การจัดทำหนังสือนิทานเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาเป็นนวัตกรรมที่ใช้ง่ายและคุ้มค่า สร้างความสนใจให้กับเด็กเป็นอย่างมากเพราะมีตัวหนังสือและรูปภาพที่มีขนาดใหญ่ มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ก่อนการใช้ทุกครั้งต้องศึกษาคู่มือการใช้เพื่อสร้างความเข้าใจและเพื่อให้ผลการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ครูผู้สอนควรเชื่อในหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ของการสอนภาษาธรรมชาติและสร้างความเข้าใจในขั้นต้นกับเด็กในเรื่องของการปฏิบัติตามกิจกรรมต่างๆ ที่ได้จัดขึ้น การสร้างแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาตินั้นควรคำนึงถึงการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและสาระการเรียนรู้รอบตัวเด็กเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องติดตามและดูแลให้คำปรึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมทางภาษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการทางภาษาบรรลุตามตัวชี้วัดได้

1.4 การจัดทำแบบฝึกทักษะทางภาษา ครูต้องเข้าใจถึงพัฒนาการตามวัยของเด็กและพื้นฐานทางภาษาที่แตกต่างกัน ไม่ควรมีตัวหนังสือในการทดสอบเนื่องจากเด็กยังอ่านหนังสือไม่ออก ให้ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทน แบบทดสอบไม่ควรมีมากเกินไปเนื่องจากเด็กมีสมาธิและช่วงความสนใจค่อนข้างสั้น ถ้ามีจำนวนมากให้แบ่งเป็นตอนๆหรือมีการพักเป็นช่วง ๆ เพื่อไม่ให้เด็กเครียดเกินไป

1.5 แบบสังเกตการเรียนรู้ภาษาหรือแบบบันทึกการสอน เป็นแบบสังเกตที่สร้างขึ้นเพื่อคูพัฒนาการทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย ครูต้องมีทักษะด้านการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กรายบุคคล รายกลุ่ม และบันทึกพัฒนาการทางภาษาอย่างต่อเนื่อง คอยกระตุ้นการเรียนรู้และแนะนำเด็กให้เกิดพัฒนาการทางภาษาให้บรรลุตัวชี้วัดของเกณฑ์การประเมิน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 โรงเรียนควรจัดการศึกษาส่งเสริมครูโดยต่อยอดผลงานการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาพัฒนาการความพร้อมทางภาษาที่สูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ

2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนาชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอน
ภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยในพื้นที่อื่น ๆ โดยบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและบริบทชุมชน
นั้น ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

